

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 22 marca 2022 r.

Poz. 1534

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.167.5.2022.MF WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 18 marca 2022 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559)

stwierdzam nieważność

§ 12 uchwały nr 0007.XXXIII.414.2022 Rady Miejskiej w Żmigrodzie z dnia 14 stycznia 2022 r. w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego przy S-5 w Korzeńsku.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Żmigrodzie, na sesji w dniu 14 stycznia 2022 roku, podjęła uchwałę nr 0007.XXXIII.414.2022 w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego przy S-5 w Korzeńsku, zwaną dalej „uchwałą”.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 19 stycznia 2022 r., zaś dokumentacja planistyczna została doręczona w dniu 23 lutego 2022 roku. Wskazać należy, że termin do stwierdzenia nieważności uchwały w przedmiocie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a także miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zaczyna biec od dnia, w którym organ wykonawczy gminy przedłoży wojewodzie uchwałę z załącznikami i dokumentacją prac planistycznych (zob. wyrok NSA z dnia 20 lipca 2018 r., sygn. akt II OSK 2053/16).

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził, że § 12 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 87 ust. 3 i ust. 4 i art. 87¹ ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503), polegającym na przekroczeniu zakresu upoważnienia w postanowieniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz modyfikacji przepisów ustawowych.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 14 stycznia 2022 r. Rada Miejska w Żmigrodzie podjęła uchwałę nr 0007.XXXIII.414.2022 w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego przy S-5 w Korzeńsku. Jako podstawę prawną uchwały przywołano art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 i art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503; zwanej dalej: upzp).

Mocą § 12 uchwały, Rada Miejska w Żmigrodzie, postanowiła, iż w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustala się: nakaz uzgodnienia z właściwym organem lotniczym lokalizacji obiektów budowlanych o wysokości równej lub wyższej niż 50 m, stanowiących przeszkody lotnicze. Postanowienie dotyczące szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu stanowi ustalenie zasady planu

zagospodarowania przestrzennego, wobec której stwierdzenie istotnego naruszenia prawa powoduje nieważność uchwały w części, o czym stanowi art. 28 ust. 1 upzp.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru wystąpił, pismem z dnia 11 marca 2022 r., do Rady Miejskiej w Żmigrodzie o uzasadnienie prawne nałożenia nakazu uzgodnienia z właściwym organem lotniczym lokalizacji obiektów budowlanych o wysokości równej lub wyższej niż 50 m, stanowiących przeszkody lotnicze.

W odpowiedzi, Przewodniczący Rady Miejskiej w Żmigrodzie w piśmie z dnia 15 marca 2022 r. wskazał, że powyższy zapis jest zbędny w świetle obowiązujących przepisów ustawy z dnia 3 lipca 2021 r. Prawo lotnicze i jego zastosowanie jest wyłącznie pomyłką pisarską, powieloną z projektu planu miejscowego dla omawianego terenu z 2019 r.

W odniesieniu do wyjaśnień Przewodniczącego Rady Miejskiej w Żmigrodzie wskazać należy po pierwsze, że postanowienie, jako to określił Przewodniczący Rady Miejskiej w Żmigrodzie jest zbędne, bowiem jego zakres został już uregulowany w ustawie Prawo lotnicze oraz w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 stycznia 2021 r. w sprawie przeszkód lotniczych, powierzchni ograniczających przeszkody oraz urządzeń o charakterze niebezpiecznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 264; zwanego dalej: rozporządzeniem). Po drugie wskazać należy, że postanowienia tego nie można uznać za pomyłkę pisarską.

Organ nadzoru stwierdza zatem, że § 12 uchwały narusza w sposób istotny przepisy prawa, bowiem to przepisy wyższej rangi, niż akt prawa miejscowego, po pierwsze określają w art. 87 ust. 3 ustawy Prawo lotnicze, że zgodę na powstanie obiektu stałego o charakterze trwałym, którego wysokość przekracza wysokość wyznaczoną przez powierzchnie ograniczające przeszkody, udziela, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) Prezes Urzędu - w przypadku lotniska wpisanego do rejestru lotnisk cywilnych,
- 2) Minister Obrony Narodowej - w przypadku lotniska wpisanego wyłącznie do rejestru lotnisk i lądowisk wojskowych,
- 3) minister właściwy do spraw wewnętrznych - w przypadku lotniska wpisanego wyłącznie do rejestru lotnisk i lądowisk lotnictwa służb porządku publicznego

- jeżeli uzna - po zasięgnięciu opinii odpowiednio zarządzającego lotniskiem albo jednostki organizacyjnej zarządzającej lotniskiem wpisanym wyłącznie do rejestru lotnisk i lądowisk wojskowych albo wpisanym wyłącznie do rejestru lotnisk i lądowisk lotnictwa służb porządku publicznego i instytucji zapewniającej służbę ruchu lotniczego, o ile taka służba funkcjonuje na lotnisku - że obiekt ten nie stanowi niedopuszczalnego zagrożenia dla ruchu statków powietrznych oraz zostaną spełnione warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust.2. Po drugie, przepis art. 87 ust. 4 ustawy Prawo lotnicze dopuszcza powstanie obiektu stałego o charakterze czasowym lub obiektu ruchomego przekraczającego wysokość wyznaczoną przez powierzchnie ograniczające przeszkody, jeżeli zostaną spełnione warunki określone w przepisach wydanych na podstawie 92 ust. 2 oraz lokalizacja obiektu zostanie uzgodniona odpowiednio z zarządzającym lotniskiem albo jednostką organizacyjną zarządzającą lotniskiem wpisanym wyłącznie do rejestru lotnisk i lądowisk wojskowych albo wpisanym wyłącznie do rejestru lotnisk i lądowisk lotnictwa służb porządku publicznego oraz z instytucją zapewniającą służbę ruchu lotniczego - o ile taka służba funkcjonuje na lotnisku. Sposób i warunki uznawania za przeszkody lotnicze obiektów, o których mowa w art. 87¹ ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo lotnicze, sposób i warunki udzielania zgody, o której mowa w art. 87 ust. 3 ustawy Prawo lotnicze oraz warunki powstawania obiektów, o których mowa w art. 87 ust. 4 tej ustawy, a także sposób i terminy zgłaszania przeszkód lotniczych oraz urządzeń o charakterze niebezpiecznym określone zostały w ww. rozporządzeniu.

Po trzecie, to przepis art. 87¹ ust. 1 ustawy Prawo lotnicze określa, jakie objekty stanowią przeszkody lotnicze, a mianowicie:

- 1) wyższe niż wysokości określone przez wyznaczone powierzchnie ograniczające przeszkody;
- 2) o wysokości od 100 m powyżej poziomu otaczającego terenu lub wody, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) występujące w pasie drogi startowej bez względu na ich wysokość;

4) inne niż obiekty, o których mowa w pkt 1-3, które zostały uznane przez Prezesa Urzędu, Ministra Obrony Narodowej albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych za przeszkodę lotniczą ze względu na potencjalne zagrożenie dla ruchu statków powietrznych. Natomiast przepis art. 87¹ ust. 2 ustawy Prawo lotnicze określa, że uznawanie przez organy, wskazane w art. 87¹ ust. 1 tej ustawy, obiektów za przeszkody lotnicze następuje w drodze decyzji administracyjnej w trybie określonym tym przepisem prawa. Przepis rangi ustawy definiuje wprost w art. 87¹ ust. 1 pkt 1-3 ustawy Prawo lotnicze przeszkodę lotniczą oraz określa organy, tryb i formę uznawania innych obiektów za przeszkody lotnicze, co wynika z art. 87¹ ust. 1 pkt 4 i ust. 2 tej ustawy. Postanowienie § 12 uchwały modyfikuje zatem przepisy ustawy Prawo lotnicze, co zawsze stanowi istotne naruszenie prawa.

Reasumując, postanowienie § 12 uchwały uznać należy za podjęte z istotnym naruszeniem prawa, jako przekraczające zakres upoważnienia z art. 15 ust. 2 pkt 9 w zw. z art. 28 ust. 1 upzp, w świetle art. art. 87 ust. 3 i ust. 4 ustawy Prawo lotnicze. Postanowienie § 12 uchwały uznać również należy za podjęte z istotnym naruszeniem prawa, polegającym na modyfikacji przepisu art. 87¹ ust. 1 i ust. 2 ustawy Prawo lotnicze.

W świetle wskazanych przepisów prawa brak jest podstaw prawnych dla Rady Miejskiej w Żmigrodzie do stanowienia w uchwale w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zarówno o nałożeniu nakazu uzgodnienia z właściwym organem lotniczym lokalizacji obiektów budowlanych oraz określaniu ich wysokości, stanowiących przeszkody lotnicze.

Na koniec wskazać należy, że § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2003 r. w sprawie sposobu zgłaszania oraz oznakowania przeszkód lotniczych stanowiący, że zgłoszeniu do właściwego organu nadzoru nad lotnictwem wojskowym podlegają wszystkie stałe lub tymczasowe obiekty budowlane o wysokości 50 m i więcej jest przepisem nieobowiązującym, uchylonym mocą ww. rozporządzenia.

Mając na uwadze powyższe należało stwierdzić, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Jarosław Obremski